

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Petrákové a soudců JUDr. Vladimíry Čítkové a JUDr. Pavla Riedlbaucha ve věci

oprávněné: **BEZ BANKY s.r.o.**, IČO 29229316,
sídlem Kopečná 248/31, 602 00 Brno,
zastoupená advokátkou JUDr. Veronikou Malenovskou,
sídlem Bubeníčkova 44, 615 00 Brno - Židenice,

proti
povinnému: **P. K.**, narozený xxx
bytem Xxx, Xxx
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Davidem Veselým,
sídlem Žitavského 496, 156 00 Praha 5,

pro vymožení částky 1,220.557 Kč s příslušenstvím a smluvní pokutou a pro vymožení částky 1,162.937 Kč s příslušenstvím a smluvní pokutou, k návrhu povinného na zastavení exekuce; k odvolání povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 1. 9. 2017, č. j. 64 EXE 3357/2015-162,

takto:

I Usnesení soudu I. stupně se v zamítavém výroku ad I **potvrzuje**.

II Usnesení soudu I. stupně v zamítavém výroku ad II **se mění tak**, že exekuce, jejímž provedením Obvodní soud pro Prahu 4 dne 24. 9. 2015 pod č. j. 64 EXE 3357/2015-13 pověřil soudního exekutora Mgr. Michala Rudého, Exekutorský úřad Praha 8, a to pro 1,162.937 Kč s příslušenstvím a smluvní pokutou, dle notářského zápisu sp. zn. N 117/2015, NZ 90/2015 sepsaného dne 26. 2. 2015 JUDr. Evou Nohejlovou, notářkou v Praze, **se zastavuje**.

III Oprávněná je povinna zaplatit soudnímu exekutorovi náklady exekuce ve výši 9.135,50 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

IV Oprávněná je povinna zaplatit povinnému na náhradu nákladů exekučního řízení 92.383,50 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám jeho advokáta.

V Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. V záhlaví uvedeném usnesením soud I. stupně (dále též „exekuční soud“) zamítl návrh povinného jednak na částečné zastavení exekuce, jejímž provedením byl pověřen exekučním soudem usnesením ze dne 24. 9. 2015 pod č. j. 64 EXE 3357/2015-13 soudní exekutor Mgr. Michal Rudý, Exekutorský úřad Praha 8 (dále též jen „předmětná exekuce“), a to pokud se týká sankčního příslušenství - smluvní pokuty ve výši 0,5 % denně a dále pro zákonný úrok z prodlení, dle notářského zápisu sp. zn. N 1198/2014, NZ 966/2014 sepsaného dne 10. 12. 2014 Mgr. J. D., notářskou kandidátkou pověřenou JUDr. Evou Nohejlovou, notářkou v Praze (výrok I), jednak na zastavení předmětné exekuce pro 1,162.937 Kč s příslušenstvím a smluvní pokutou, dle notářského zápisu sp. zn. N 117/2015, NZ 90/2015 sepsaného dne 26. 2. 2015 JUDr. Evou Nohejlovou, notářkou v Praze (výrok II), dále částečně zastavil předmětnou exekuci co do způsobu jejího vedení příkázáním pohledávky z účtu stavebního spoření manželky povinného č. ú. xxx, vedeného u peněžního ústavu Raiffeisen stavební spořitelna, a. s., se sídlem Koněvova 2747/99, 130 00 Praha 3, dle Exekučního příkazu vydaného Mgr. Michalem Rudým, soudním exekutorem Exekutorského úřadu Praha 8, ze dne 13. 10. 2015, č. j. 76 EX 369/15-22, a to ohledně poloviny peněžních prostředků, které byly na účtu v okamžiku, v němž bylo peněžnímu ústavu doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí (výrok III), a rozhodl, že ve vztahu mezi oprávněnou a manželkou povinného nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o návrhu manželky povinného na částečné zastavení exekuce (výrok IV).
2. Exekuční soud tak rozhodl o návrhu povinného, který mu byl (dne 13. 11. 2015) postoupen soudním exekutorem (ve smyslu § 55 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, zkráceně „ex. ř.“) za situace, kdy oprávněná s takovým návrhem nesouhlasila. Vycházel přitom z toho, že povinný, který svůj návrh ze dne 19. 10. 2015 (doručený soudnímu exekutorovi dne 20. 10. 2015) podal s odkazem na § 268 odst. 1 písm. h zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (zkráceně „o. s. ř.“), namítl, že z jeho strany již došlo (dne 10. 12. 2014, resp. 11. 12. 2014) k částečnému plnění dluhu v částce 400.000 Kč, když tuto částku řádně uhradil k rukám zástupce oprávněné R. J.. Dále namítl nedostatek materiální vykonatelnosti notářských zápisů minimálně v rozsahu úroků z prodlení a smluvní pokuty s tím, že z jeho strany došlo ke svolení k přímé vykonatelnosti pouze ohledně dlužné částky včetně příslušenství a smluvní pokuty splatných toliko ke dni 10. 3. 2015 (článek „Za třetí“ notářského zápisu ze dne 10. 12. 2014) resp. 26. 4. 2015 (článek „Za třetí“ notářského zápisu ze dne 26. 2. 2015), nikoli celého oprávněnou uplatněného nároku, nikdy nesvolil k vykonatelnosti závazků, jejichž splatnost nastala po výše uvedených datech, a s tím, že pro případ, že by se svolení k vykonatelnosti nemělo týkat pouze závazků splatných k datům 10. 3. 2015, resp. 26. 4. 2015, je nucen považovat celé notářské zápisy za nevykonatelné z důvodu jejich neurčitosti, když není zřejmé, k jakým závazkům je uděleno svolení k vykonatelnosti, je-li tato otázka vykládána oprávněnou a povinným rozdílně. Rovněž namítl, že ujednání o smluvní pokutě ve výši 0,5 % denně je rozporné s hmotným právem z důvodu nepřiměřené výše smluvní pokuty; že je nevykonatelný přinejmenším notářský zápis sepsaný JUDr. Evou Nohejlovou č. N 117/2015, NZ 90/2015 ze dne 26. 2. 2015, když je i ze samotného exekučního návrhu zřejmé, že v době uzavření tohoto zápisu žádný závazek povinného ze smlouvy č. xxx ve výši 4,800.000 Kč vůbec neexistoval.
3. Oprávněná vyjádřila nesouhlas s návrhem povinného na částečné, popř. úplné zastavení exekuce. Povinný před podáním exekučního návrhu oprávněné na žádnou z vymáhaných pohledávek ničeho neuhradil. Povinný nemohl svolit k vykonatelnosti smluvní pokuty a úroků z prodlení do 10. 3. 2015, resp. 26. 4. 2015, protože z povahy věci do těchto dnů žádná smluvní pokuta ani úrok z prodlení vzniknout nemohly; smluvní pokuta i úrok z prodlení mohly vzniknout až po prodlení s vrácením zápůjčky, tj. až po dni 10. 3. 2015, resp. po 26. 4. 2015; tomu také odpovídá v notářských zápisech dohodnutá splatnost smluvní pokuty, která je splatná vždy do každého posledního dne v kalendářním měsíci, ve kterém prodlení trvá, s tím, že naposledy je smluvní

pokuta splatná za den zaplacení jistiny, k níž se smluvní pokuta váže, smluvní pokuta za měsíc, ve kterém byla zaplacená jistina, je splatná do posledního dne tohoto měsíce; nárok na úrok z prodlení je dle notářských zápisů splatný vždy následující den poté, co na něj vznikl nárok; takto je splatnost výslovně popsána v člancích „Za prvé“ notářských zápisů a v člancích „Za třetí“ je na tuto úpravu výslovně odkázáno; pouze v důsledku písařské chyby je zřejmě nesprávně a nadbytečně uvedeno v článku „Za třetí“ notářského zápisu ze dne 10. 12. 2014 datum 10. 3. 2015, resp. v článku „Za třetí“ notářského zápisu ze dne 26. 2. 2015 datum 26. 4. 2015 - splatnost smluvní pokuty a úroků z prodlení z povahy věci nemůže být dne 10. 3. 2015, resp. 26. 4. 2015, tj. v den splatnosti závazku - v den, kdy se povinný do prodlení ani nemohl dostat, i kdyby zápůjčku ani částečně nevrátil (což se také stalo); z uvedeného vyplývá, že povinný nesvolil k vykonatelnosti smluvní pokuty a úroků z prodlení vzniklých do dne 10. 3. 2015, resp. do 26. 4. 2015, ale k vykonatelnosti tak, jak je uvedeno v člancích „Za prvé“ notářských zápisů, na které články „Za třetí“ výslovně odkazují. Smluvní pokuta ve výši 0,5 % je (ve smyslu judikatury) smluvní pokutou přiměřenou i v závislosti na konkrétních okolnostech závazkového vztahu účastníků - smlouvy o zápůjčce byly sjednány mezi podnikateli, tj. dvěma rovnocennými subjekty, u kterých není potřeba chránit slabší stranu, byly poskytnuty velmi rychle - v rádech dnů, a měly být také vráceny v krátké lhůtě dvou, resp. čtyř měsíců ode dne jejich poskytnutí; teprve až od okamžiku prodlení vydlužitele má oprávněná nárok a také požaduje pouze smluvní pokutu a úrok z prodlení v zákonné výši - není vinou oprávněné, že povinný porušil svoji povinnost a zápůjčky (ani částečně) nevrátil. Není nevykonatelný notářský zápis ze dne 26. 2. 2015 z důvodu, že v době jeho sepsání žádný závazek povinného (ze smlouvy o zápůjčce č. xxx) ve výši 4,800.000 Kč vůbec neexistoval - z rozhodnutí velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. 31 Cdo 2184/2013, vyplývá, že poskytnutí zápůjčky po sepsání notářského zápisu nijak nebrání vykonatelnosti notářského zápisu; skutečnost, že částka 1,162.937 Kč byla na základě uvedené smlouvy, která je právním důvodem notářského zápisu ze dne 26. 2. 2015, poskytnuta, povinný nerozporuje.

4. Exekuční soud - po dokazování provedeném (dle pokynu odvolacího soudu v rozhodnutí ze dne 18. 4. 2016, č. j. 68 Co 73/2016-69) při nařízeném jednání - rozhodl na základě skutkových zjištění uvedených v písemném odůvodnění svého rozsudku (na něž odvolací soud pro stručnost vlastního rozhodnutí odkazuje). Po citaci § 52 odst. 1 ex. ř. ve spojení s § 268 odst. 1 a 4 a § 269 odst. 1 o. s. ř. v poměrech projednávané věci podmínky pro (částečné) zastavení exekuce k návrhu povinného neshledal.
5. Vyšel z toho, že exekučními tituly v projednávané věci jsou (ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d/ ex. ř.) notářský zápis sp. zn. N 1198/2014, NZ 966/2014 o Dohodě o uznání dluhu a způsobu jeho úhrady s možností přímé vykonatelnosti, sepsaný dne 10. 12. 2014 Mgr. J. D., notářskou kandidátkou pověřenou JUDr. Evou Nohejlovou, notářkou v Praze, se sídlem v Praze 4, Na Zámecké 11 (dále též „exekuční titul č. 1“) a notářský zápis sp. zn. N 117/2015, NZ 90/2015 o Dohodě o uznání dluhu a způsobu jeho úhrady s možností přímé vykonatelnosti, sepsaný dne 26. 2. 2015 toutéž notářkou (dále též „exekuční titul č. 2“), které splňují formální náležitosti stanovené pro sepisování notářských zápisů uvedené v § 62 a násl. zák. č. 358/92 Sb. a materiální náležitosti uvedené v § 71b téhož zákona.
6. Konstatoval, že v případě exekučního titulu č. 1 (notářského zápisu ze dne 10. 12. 2014) se v Dohodě o uznání dluhu a způsobu jeho úhrady s možností přímé vykonatelnosti uvádí v článku Za prvé, že LIBEŇSKO - VYSOČANSKÁ OBCHODNÍ SPOLEČNOST, s. r. o. spolu s panem P. K. (zde povinným) ručící za dluh společně a nerozdílně, prohlašuje, že jako vydlužitel na základě Smlouvy o zápůjčce z dnešního dne, tedy ze dne 10. 12. 2014 č. smlouvy xxx, je zavázán uhradit zapůjčitelu společnosti BEZ BANKY s. r. o. celkovou finanční částku ve výši 1,220.557 Kč se splatností do 10. 3. 2015. V případě prodlení vydlužitele s vrácením zápůjčky ve

lhůtě podle článku IV. článku 4.1. smlouvy o zápůjčce, tedy do 10. 3. 2015, je vydlužitel povinen uhradit zapůjčitelu smluvní pokutu ve výši 0,5 % z dlužné částky (nesplacené jistiny) za každý započatý den prodlení s vrácením zápůjčky a současně úrok z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády. Smluvní pokuta je splatná vždy do každého posledního dne v kalendářním měsíci, ve kterém prodlení trvá, s tím, že naposledy je smluvní pokuta splatná za den zaplacení jistiny, k níž se smluvní pokuta váže; smluvní pokuta za měsíc, ve kterém byla zaplacená jistina, je splatná do posledního dne tohoto měsíce. V článku Za druhé vydlužitel prohlašuje, že svůj dluh ve výši 1,220.557 Kč spolu s příslušenstvím - úrokem za poskytnutí zápůjčky ve výši 3 % měsíčně z částky 1,220.557 Kč a smluvní pokutou ve výši 0,5 % z dlužné částky (nesplacené jistiny) za každý započatý den prodlení s vrácením zápůjčky a současně úrokem z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády, vše se splatností dle článku Za prvé tohoto notářského zápisu, uznává co do důvodu a výše a že se zavazuje tento závazek splnit ve lhůtě do 10. 3. 2015. Článek Za třetí obsahuje výslovné svolení vydlužitele k tomu, aby závazek, popsáný v tomto notářském zápisu, byl podle ustanovení § 274 písm. e) o. s. ř. přímo vykonatelný a podle § 40 odst. 1 písm. d) ex. ř. exekvovatelný co se týče povinnosti zaplatit osobě oprávněné uvedenou dlužnou částku ve výši 1,220.557 Kč spolu s příslušenstvím - úrokem za poskytnutí zápůjčky ve výši 3% měsíčně z částky 1.220.557Kč, smluvní pokutou ve výši 0,5 % z dlužné částky (nesplacené jistiny) za každý započatý den prodlení s vrácením zápůjčky a současně úrokem z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády, vše se splatností dle článku Za prvé tohoto notářského zápisu, tedy do 10. 3. 2015.

7. Uzavřel, že povinný v tomto notářském zápisu svolil k vykonatelnosti nesplacené jistiny ve výši 1,220.557 Kč (povinný převzetí této částky ani nesporeoval). Povinný rovněž svolil k vykonatelnosti smluvní pokuty a úroku z prodlení po datu 10. 3. 2015 - v předmětném notářském zápisu je jednoznačně sjednáno, že povinný je povinen jistinu splatit do 10. 3. 2015 s tím, že, nestane-li se tak, je povinen v případě prodlení uhradit též smluvní pokutu ve výši 0,5 % z dlužné částky za každý započatý den prodlení s vrácením zápůjčky a současně úrok z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády - je-li tedy splatnost jistiny sjednána do 10. 3. 2015, je zřejmé, že splatnost sjednané smluvní pokuty a zákonného úroku z prodlení nastane až po datu 10. 3. 2015, jestliže marně uplyne lhůta k plnění; do tohoto data povinný nemohl svolit k vykonatelnosti smluvní pokuty a úroku z prodlení, protože k tomuto datu nárok oprávněné na smluvní pokuty a úroku z prodlení ani nemohl vzniknout - v tomto směru prvostupňový soud neshledal opodstatněnou námitku povinného ohledně nedostatek materiální vykonatelnosti notářských zápisů v rozsahu smluvní pokuty ve výši 0,5 % denně a zákonného úroku z prodlení. S odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu (např. rozhodnutí ze dne 30. 11. 2010, sp. zn. 33 Cdo 4377/2008, ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. 33 Odo 872/2006, nebo ze dne 24. 7. 2007, sp. zn. 32 Odo 1299/2006) neshledal důvodnou ani námitku nepřiměřené výše uvedené smluvní pokuty - bylo přitom na svobodném rozhodnutí povinného, pokud se rozhodl vzít si zápůjčku od oprávněné za jí daných podmínek; sjednaná smluvní pokuta a úrok z prodlení odpovídají míře rizika nesplacení zápůjčky, která byla přitom oprávněnou poskytnuta ve velmi krátké době; jak se později ukázalo, povinný nic z dlužné částky včetně úroků ve výši 3 % měsíčně neuhradil, ani zajištění nemovitostmi povinného nebylo dostatečné, když na nich vážnou již z doby před sepsáním uvedeného notářského zápisu zástavní práva ostatních věřitelů (od 16. 1. 2014, 26. 2. 2014, 25. 7. 2014, 19. 11. 2014).
8. Z těchto důvodů exekuční soud návrh povinného na částečné zastavení exekuce, pokud se týká smluvní pokuty ve výši 0,5 % denně, a dále pro zákonný úrok z prodlení, dle notářského zápisu sepsaného dne 10. 12. 2014 zamítl (výrok I napadeného usnesení).
9. V případě exekučního titulu č. 2 (notářského zápisu ze dne 26. 2. 2015) s konstatováním jeho obsahu exekuční soud uzavřel, že namítal-li povinný materiální nevykonatelnost tohoto

exekučního titulu z důvodu, že v době jeho sepsání žádný jeho závazek ze smlouvy o zápůjčce ze dne 26. 2. 2015 č. smlouvy xxx ve výši 4,800.000 Kč vůbec neexistoval, z provedeného dokazování vyplynulo, že povinnému měla být původně dle této smlouvy zapůjčena částka 4,800.000 Kč, avšak vzhledem k tomu, že povinný v době poskytnutí této (již druhé) zápůjčky nesplnil podmínky dle článku II. odst. 2.2. smlouvy o zápůjčce, byla mu zapůjčena pouze částka 1,162.937 Kč a pouze tato částka je vymáhána v tomto exekučním řízení - tato skutečnost vykonatelnosti uvedeného exekučního titulu nebrání; podle rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. 31 Cdo 2184/2013, nijak nebrání vykonatelnosti notářského zápisu poskytnutí zápůjčky po jeho sepsání.

10. Neshledal důvodnou námitku materiální nevykonatelnosti exekučního titulu č. 2 nejen ze shora uvedeného důvodu, ale i z důvodu neurčitosti (jako v případě exekučního titulu č. 1) povinným namítané proto, že není zřejmé, k jakým závazkům je uděleno svolení k vykonatelnosti, když dle povinného se týká svolení k vykonatelnosti toliko k závazkům splatným v tomto případě ke dni 26. 4. 2015 - v předmětném notářském zápisu je jednoznačně sjednáno, že povinný je povinen jistinu splatit do 26. 4. 2015 s tím, že nestane-li se tak, je povinen v případě prodlení uhradit též smluvní pokutu ve výši 0,2 % z dlužné částky za každý započatý den prodlení s vrácením zápůjčky a současně úrok z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády - je-li tedy splatnost jistiny sjednána do 26. 4. 2015, je zřejmé, že splatnost sjednané smluvní pokuty a zákonného úroku z prodlení nastane až po datu 10. 3. 2015, jestliže marně uplyne lhůta k plnění; do tohoto data povinný nemohl svolit k vykonatelnosti smluvní pokuty a úroku z prodlení, protože k tomuto datu nárok oprávněné na smluvní pokuty a úrok z prodlení ani nemohl vzniknout - v tomto notářském zápisu povinný svolil k vykonatelnosti též smluvní pokuty a úroku z prodlení po datu 26. 4. 2015.
11. Z těchto důvodů exekuční soud návrh povinného na zastavení exekuce pro 1,162.937 Kč s příslušenstvím a smluvní pokutou dle notářského zápisu sepsaného dne 26. 2. 2015 zamítl (výrok II napadeného usnesení).
12. O případných nákladech řízení o zastavení exekuce exekuční soud nerozhodoval s odkazem na § 88 odst. 1 ex. ř.
13. Exekuční soud se zabýval rovněž návrhem manželky povinného na částečné zastavení exekuce (předloženým mu soudním exekutorem dne 1. 3. 2016), který - s argumentací podrobně popsanou v odůvodnění svého rozhodnutí - shledal důvodným (výrok III napadeného usnesení) a rozhodl o nákladech řízení o návrhu manželky povinného na částečné zastavení exekuce (výrok IV napadeného usnesení).
14. Proti tomuto usnesení do zamítavých výroků I a II podal včasné odvolání povinný, v zásadě zopakoval svoji argumentaci, kterou uplatnil ve svém návrhu na zastavení exekuce (jak již byla shrnuta shora - viz bod 2.). S poukazem na judikaturu vyšších soudů ve věci notářských zápisů se svolením k vykonatelnosti zopakoval, že nevykonatelný je minimálně notářský zápis sepsaný JUDr. Evou Nohejlovou č. N 117/2015, NZ 90/2015 ze dne 26. 2. 2015, když je i ze samotného exekučního návrhu zřejmé, že v době uzavření tohoto zápisu (a ani nikdy následně) žádný závazek povinného ze smlouvy č. xxx ve výši 4,800.000 Kč vůbec neexistoval. S odkazem na článek „Za třetí“ notářského zápisu ze dne 10. 12. 2014 i notářského zápisu ze dne 26. 2. 2015 zdůraznil, že svoloval-li s vykonatelností předmětných notářských zápisů, pak se vždy jednalo o vykonatelnost všech částí pohledávky splatných pouze k datu 10. 3. 2015 resp. 26. 4. 2015; pokud tedy smluvní pokuty nebyly k danému datu splatné, není možné vykládat výslovné znění notářských zápisů („to vše se splatností do 10. 3. 2015“ resp. „do 26. 4. 2015“), jinak, než že svolení k vykonatelnosti se k těmto částkám nevztahuje; v opačném případě

by uvedení předmětných dat (10. 3. 2015 a 26. 4. 2015) v notářských zápisech nedávalo žádný smysl. Povinný v této souvislosti uvedl, že to byla právě oprávněná, kdo připravoval textové znění notářských zápisů, přičemž ji nikdo nenutil uvádět do předmětného ustanovení výše uvedená data; přitom je třeba v případě nejednoznačnosti výkladu předmětného ustanovení použít ten výklad, který je pro osobu, která textové znění daného ustanovení navrhla, nejméně výhodný – to však prvostupňový soud neučinil. Vytkl soudu I. stupně, že se v rámci odůvodnění svého rozhodnutí vůbec nezabýval vznesenou námitkou uhrazení částky 380.000 Kč - v tomto směru označil napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Dále vyjádřil nesouhlas se závěrem soudu I. stupně o přiměřenosti smluvní pokuty ve výši 0,5 % denně z dlužné částky i s odkazem na výši úroku z prodlení (který v daném případě při prodlení se zaplacením zapůjčených peněz přicházel v úvahu) a sjednaný úrok ve výši 36 % p. a. (ve smyslu například rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 237/98); vytkl soudu I. stupně, že se nezabýval kritérii, která je zapotřebí při posuzování přiměřenosti výše smluvní pokuty brát v úvahu (naplnění preventivně-sankční funkce smluvní pokuty - smluvní pokuta musí mít dostatečnou, nikoliv však přemrštěnou pobídkovou funkci; poměrování s velikostí všech objektivně myslitelných škod způsobených porušením zajištěné povinnosti, tj. aby pokuta zahrnovala všechny škody, které lze rozumně v daném konkrétním vztahu s porušením určité povinnosti očekávat; význam a hodnota zajišťované povinnosti), v této souvislosti označil za paradox, pokud oprávněná pro zajištění v pořadí první zápůjčky požadovala smluvní pokutu ve výši 0,5 % denně, naproti tomu v případě druhé zápůjčky, jež měla být poskytnuta v mnohem vyšší výši (oprávněně tedy hrozila i mnohem vyšší rizika) a to v době, kdy povinný nebyl schopen dostát svým závazkům z prvé půjčky, oprávněně k zajištění postačovala smluvní pokuta pouze ve výši 0,2 % denně. Zdůraznil, že pohledávka oprávněné a její splatnost není zajištěna pouze smluvní pokutou (v daném případě ve výši 0,5 % denně), ale rovněž „úrokem z prodlení“ (zřejmě správně „úrokem“ – poznámka odvolacího soudu) ve výši 3 % měsíčně; celková výše zajištění pohledávky oprávněné tak dosahuje úrovně 0,6 % denně - takovéto souběžné zajištění pohledávky ve spojení s výší tohoto souběžného zajištění pohledávek považuje povinný za jednání v rozporu s dobrými mravy - povinný v této souvislosti poukázal na rozhodnutí sp. zn. 29 Cdo 1583/2000, s tím, že v něm Nejvyšší soud vyjádřil tyto závěry: *„Nejvyšší soud dospěl s ohledem na uvedené k závěru, že v situaci, kdy se zákonný úrok z prodlení pohyboval v době uzavření smlouvy o dílo kolem částky 20 % ročně, je ujednání o úrocích z prodlení ve výši 1 % denně tak, jak to bylo vloženo výše v rozporu s dobrými mravy a tudíž neplatné. Sjednaná denní sazba úroků z prodlení by totiž odpovídala roční úrokové sazbě 365 % ročně, což představuje více než 18-ti násobek zákonné úrokové míry v době uzavření smlouvy o dílo, což je sankce ve výši, která není obecně akceptovatelná, a to i s ohledem na to, že konkrétní okolnosti posuzovaného případu, zejména event. brozící škoda nijak neodůvodňovaly sjednání úroků z prodlení v tak rozdílné výši oproti zákonným úrokům.“* Povinný v této souvislosti zdůraznil, že v současné době činí výše zákonných úroků z prodlení oproti výše uvedenému pouze 8,05 % p. a., 18 násobek zákonného úroku z prodlení tak činí 144,9 % p. a.; za situace, kdy oprávněný zajišťuje své pohledávky celkově úrokovou sazbou ve výši 218,5 % p. a. (182,5 % p. a. a 36 % p. a.), nelze takovouto výši sankčního zajištění splatnosti pohledávky, a to i s ohledem na současnou výši zákonných úroků z prodlení, považovat za přiměřenou. Ze všech těchto důvodů navrhl, aby odvolací soud zrušil rozhodnutí soudu I. stupně v napadeném rozsahu a věc tomuto soudu vrátil k novému projednání a rozhodnutí, nebo, aby je změnil, a exekuci zastavil v celém rozsahu.

15. Oprávněná ve vyjádření k odvolání vyvracela důvody podaného odvolání a opět s velmi podrobnou argumentací navrhla potvrzení napadeného usnesení z věcně správných důvodů v něm uvedených.
16. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení včetně předcházejícího řízení podle § 212, § 212a o.s.ř. ve spojení s § 52 ex. ř. a to při nařízením jednání, kdy zopakoval dokazování příjmovými doklady ze dne 27. 2. 2015 a ze dne 28. 2. 2015 a výdajovými doklady z týchž dnů, z nichž zjistil,

že oprávněná přijala od LIBEŇSKO - VYSOČANSKÉ OBCHODNÍ SPOLEČNOSTI, s. r. o., sídlem Ocelářská 329, 190 00 Praha, IČ 25722778, dne 27. 2. 2015 částku 230.000 Kč a dne 28. 2. 2015 částku 130.000 Kč, obě jako poplatek za sjednání úvěru (srov. kopie příjmových dokladů čl. 142 spisu); oprávněná vyplatila společnosti EMPIRIC CZ s.r.o, IČ 24695416, sídlem Palackého 34, Řevnice dne 27. 2. 2015 částku 230.000 Kč a dne 28. 2. 2015 částku 130.000 Kč, obě jako provizi za sjednání úvěru č. 03042015 (srov. kopie výdajových dokladů čl. 143 spisu).

17. Odvolací soud shledal odvolání povinného částečně důvodným (a to ve vztahu k exekučnímu titulu č. 2).
18. Na podkladu skutkového stavu zjištěného soudem I. stupně a svého dílčího doplnění dokazování (shora) se zcela ztotožňuje se závěry soudu I. stupně obsaženými v napadeném rozhodnutí ve vztahu k exekučními titulu č. 1. (notářskému zápisu ze dne 10. 12. 2014), na něž pro stručnost svého rozhodnutí odkazuje.
19. Odvolací soud se zcela ztotožnil s jeho závěrem o nedůvodnosti námitky nedostatku materiální vykonatelnosti tohoto exekučního titulu v rozsahu úroků z prodlení a smluvní pokuty, případně v celém rozsahu, pokud povinný namítal, že z jeho strany došlo ke svolení k přímé vykonatelnosti pouze ohledně dlužné částky včetně příslušenství a smluvní pokuty splatných toliko ke dni 10. 3. 2015, případně že notářský zápis je neurčitý, protože není zřejmé, k jakým závazkům je uděleno svolení k vykonatelnosti. Za zcela správný lze označit závěr soudu I. stupně, že je-li tedy splatnost zápůjčené jistiny sjednána do 10. 3. 2015, je zřejmé, že splatnost sjednané smluvní pokuty a zákonného úroku z prodlení nastane až po datu 10. 3. 2015, jestliže marně uplyne lhůta k plnění, a že do tohoto data povinný nemohl svolit k vykonatelnosti smluvní pokuty a úroku z prodlení (jak opakovaně tvrdí), protože k tomuto datu nárok oprávněné na smluvní pokuty a úrok z prodlení ani nemohl vzniknout. Lze zcela přisvědčit rovněž argumentaci oprávněné, že za situace, kdy období, za které se má smluvní pokuta a úrok z prodlení (u kterého tomu ostatně už i samo označení napovídá) platit, je v obou notářských zápisech stanoveno zcela jednoznačně, samotné uvedení chybného data splatnosti (v předmětném exekučním titulu článku Za třetí konkrétně datum 10. 3. 2015) nemůže nijak ovlivnit určení období, za které se má smluvní pokuta platit; splatnost smluvní pokuty a úroků z prodlení je správně uvedena v článku Za první, Za druhé i Za třetí, který na článek Za první odkazuje; tyto nároky rozhodně nejsou splatné dne 10. 3. 2015 popř. do dne 10. 3. 2015 - to by bylo v přímém rozporu nejen s předcházející částí věty obsahující toto datum („vše se splatností dle článku Za první tohoto notářského zápis“) jakož i s celým notářským zápisem (např. článkem Za druhé, kde je také uvedena splatnost smluvní pokuty a úroků z prodlení jako v článku Za první). Notářské zápisy účastníci uzavírali s cílem domoci se vykonatelnosti všech pohledávek vyplývajících ze smluv o zápůjčce, tedy i vykonatelnosti smluvní pokuty a úroků z prodlení, které započínají běžet v případě prodlení povinného a běží do vrácení zápůjčky povinným, přičemž jejich splatnost byla stanovena, jak uvedeno již shora.
20. Odvolací soud se rovněž zcela ztotožnil i se závěrem soudu I. stupně o přiměřenosti smluvní pokuty ve výši 0,5 % denně. Soud I. stupně vyšel z odpovídající judikatury (na niž odkázal) a dospěl ke správnému závěru, že sjednaná smluvní pokuta ve výši 0,5 % denně je odpovídající míře rizika nesplacení zápůjčky ve výši 1,220.557 Kč, která byla přitom oprávněnou poskytnuta ve velmi krátké době, že povinným poukazované zajištění nemovitostmi povinného nebylo dostatečné, když na nich vážnou již z doby před sepsáním uvedeného notářského zápisu zástavní práva ostatních věřitelů – v tomto směru není důvodná námitka povinného, že první soud nehodnotil konkrétní okolnosti případu. Poukaz povinného na výši smluvní pokuty 0,2 % denně v případě druhé (vyšší) zápůjčky s tím, že šlo o mnohem vyšší riziko, není případný, když není relevantní, když navíc nelze pominout ani to, že v době sepsání druhé smlouvy

o zápůjčce a notářského zápisu dne 26. 2. 2015 ještě nenastala splatnost zapůjčené jistiny z první zápůjčky (která byla sjednána do 10. 3. 2015), proto nemohlo být oprávněné ani známo, že povinný nebude schopen svým závazkům dostát. Rovněž i zde lze přisvědčit argumentaci oprávněné, že povinný ve svých úvahách o přiměřenosti výše smluvní pokuty mylně vychází z předpokladu, že pohledávka oprávněné byla zajištěna nejen uvedenou smluvní pokutou, ale i úrokem z prodlení ve výši 3% měsíčně - tomu tak ovšem není, neboť v případě prodlení má oprávněná (v případě obou zápůjček) nárok pouze na úrok v prodlení v zákonné výši, tj. 8,05% ročně, tedy cca 0,67% měsíčně, výše úroku z prodlení, který oprávněná požaduje, je tedy skoro o 4,5 násobek menší, než výše úroku z prodlení, z kterého vychází povinný ve svých úvahách o přiměřenosti výše smluvní pokuty; že od okamžiku prodlení vydlužitele má pak oprávněná nárok a také požaduje pouze smluvní pokutu a úrok z prodlení v zákonné výši; že konkrétními okolnostmi tohoto závazkového vztahu potvrzujícími přiměřenost výše smluvní pokuty je, že notářské zápisy a smlouvy o zápůjčce byly sjednány mezi podnikateli, tj. dvěma rovnocennými subjekty, zápůjčky byly poskytnuty velmi rychle, v rádech dnů, a měly být také vráceny v krátké lhůtě dvou, resp. čtyř měsíců ode dne svého poskytnutí- není přitom vinou oprávněné, že dlužník i povinný porušili svoji povinnost a zápůjčky (ani částečně) nevrátili; že smluvní pokuta představuje nejen zajišťovací prostředek, ale má také sankční charakter, má přimět dlužníka, aby splnil věřiteli svůj závazek a to tím, že mu hrozí citelnou újmu v případě nesplnění závazku, pokud by povinný splnil svůj závazek, nemusel by platit žádnou smluvní pokutu; a že byla zapůjčena vysoká částka za úrok 3 % měsíčně, který ovšem běží pouze do splatnosti zápůjčky, tj. v případě předmětné první zápůjčky na částku 1,220.557 Kč po dobu 4 měsíců, přičemž po datu splatnosti zápůjčky již úroky neběží - v případě, že by platilo tvrzení povinného, tj. že smluvní pokuta je sjednána neplatně, popřípadě ji lze požadovat pouze do dne splatnosti závazku a úrok z prodlení je možno požadovat pouze do splatnosti závazku, tudíž ho není možno požadovat vůbec, pak by vydlužitel za zapůjčení částky 1,220.557 Kč zaplatil pouze částku 12% z jistiny (3% měsíčně po dobu 4 měsíců) to vše bez ohledu na to, po jak dlouhou dobu by zápůjčku měl zapůjčenou a nic by ho nenutilo zápůjčku vrátit.

21. Povinnému lze přisvědčit jen v tom, že soud I. stupně se v rámci odůvodnění svého rozhodnutí výslovně nezabýval hodnocením vznesené námitkou uhrazení částky 380.000 Kč - byť se z obsahu spisu podává, že v tomto směru prováděl dokazování, učiněná zjištění však nijak nehodnotil. Odvolací soud proto v tomto směru zopakoval dokazování (jak uvedeno shora), přičemž na základě svých zjištění uzavřel, že bylo vyvráceno tvrzení povinného, že by oprávněné byla uhrazena částka v celkové výši 380.000 Kč právě na zápůjčku ze dne 10. 12. 2014, a že by tak snad bylo namíste zastavit do této částky exekuci dle notářského zápisu sp. zn. N 117/2015, NZ 90/2015 sepsaného dne 26. 2. 2015 JUDr. Evou Nohejlovou, notářkou v Praze.
22. S ohledem na vše shora uvedené odvolací soud postupoval dle § 219 o. s. ř. a napadené usnesení soudu I. stupně v jeho zamítavém výroku ad I jako věcně správné potvrdil.
23. Ve vztahu k exekučnímu titulu č. 2 (notářskému zápisu ze dne 26. 2. 2015) se odvolací soud na podkladu soudem I. stupně zjištěného skutkového stavu neztotožňuje s jeho právním posouzením věci. Za situace, kdy bylo v posuzované věci prokázáno (a mezi účastníky ostatně nebylo ani sporu), že k zapůjčení peněz došlo až po uzavření písemné smlouvy ze dne 26. 2. 2015 a po sepisu notářského zápisu téhož dne, odvolací soud uzavírá, že notářský zápis ze dne 26. 2. 2015 není způsobilým exekučním titulem. Vyšel při tom z judikatury Nejvyššího soudu, která pro případy, kdy smlouva o půjčce byla reálně uzavřena až po sepisu notářského (exekutorského) zápisu, dovodila, že jestliže oprávněný hodlal poskytnout povinnému peněžní prostředky až po uzavření písemné smlouvy o půjčce a po sepisu notářského zápisu, bylo třeba v notářském (exekutorském) zápisu formulovat podmínku, na jejímž splnění je plnění povinného vázáno (dlužník se zaváže splnit pohledávku, bude-li mu plnění poskytnuto po sepisu notářského

zápisu) - v opačném případě není notářský zápis způsobilým exekučním titulem (srov. odůvodnění rozhodnutí ze dne 22. 7. 2015, sp. zn. 26 Cdo 4188/2014, ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. 31 Cdo 2148/2013, nebo ze dne 26. 6. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2294/2013). V projednávané věci se z notářského zápisu ze dne 26. 2. 2015 formulace takové podmínky nepodává. S ohledem na skutečnost, že notářský zápis ze dne 26. 2. 2015 pro absenci shora zmíněné podmínky tedy není způsobilým exekučním titulem, odvolacímu soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí soudu I. stupně změnit dle § 220 odst. 1 o. s. ř. v jeho zamítavém výroku ad II tak, že exekuce, jejímž provedením Obvodní soud pro Prahu 4 dne 24. 9. 2015 pod č. j. 64 EXE 3357/2015-13 pověřil soudního exekutora Mgr. Michala Rudého, Exekutorský úřad Praha 8, a to pro 1,162.937 Kč s příslušenstvím a smluvní pokutou, dle notářského zápisu sp. zn. N 117/2015, NZ 90/2015 sepsaného dne 26. 2. 2015 JUDr. Evou Nohejlovou, notářkou v Praze, se zastavuje.

24. Soudnímu exekutorovi byla (ve smyslu § 89 ex. ř.) v souvislosti se zastavením exekuce ohledně exekučního titulu č. 2 přiznána úhrada nákladů exekuce ve výši 9.135,50 Kč skládající se z paušální odměny 3.000 Kč (§ 6 odst. 3 vyhlášky č. 330/2001 Sb.), z náhrady hotových výdajů v paušální částce 3.500 Kč navýšené o 30 % (§ 13 odst. 1 a 9 téže vyhlášky a z 21 % DPH.
25. O nákladech řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 271 o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 ex. ř. a odvolací soud přiznal povinnému vzhledem k procesnímu zavinění na zastavení exekuce na straně oprávněné právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v souvislosti s řízením o zastavení exekuce vynaložených na právní zastoupení, sestávajících z pěti úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepis návrhu na zastavení exekuce, sepis odvolání do usnesení ze dne 9. 12. 2015, dvakrát účast u jednání prvostupňového soudu) po 14.917 Kč (z tarifní hodnoty 5,407.657 Kč) dle § 7 a § 11 odst. 2 písm. e) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, z pěti náhrad hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky a z 21% DPH, tj. celkem částku 92.383,50 Kč.
26. O nákladech odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 2 a § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 ex. ř., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, když uzavřel, že s ohledem na výsledek odvolacího řízení je poměr úspěchu a neúspěchu účastníků v zásadě stejný.
27. V nenapadených výrocích III a IV (ve vztahu k návrhu manželky povinného na částečné zastavení exekuce a nákladech řízení mezi manželkou povinného a oprávněným) zůstalo usnesení exekučního soudu nedotčeno a v tomto rozsahu již nabylo právní moci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Pouze proti výroku o náhradě nákladů řízení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 22. ledna 2018

JUDr. Ludmila Petráková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kasimírová